

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto X. - Štev. 50

Gorica - četrtek 18. decembra 1958 - Trst

Posamezna številka L 30

KITAJSKI KOMUNISTI IN EDINOST CERKVE

Kot smo zadnjič poročali, se je v glavnem mestu Filipinov Manili začelo zasedanje katoliških škofov s Celega Daljnega Vzhoda, to je od Avstralije do Južne Koreje in Japonske. To je obširno ozemlje, ki mu mi v naši Evropi ne najdemo primere. Na tem ozemlju živi skoro ena milijarda ljudi. Ti so povečini poganji, vendar je povsod med njimi bolj ali manj razširjeno tudi krščanstvo. Povsem krščanska dežela so le Filipini in vsaj deloma Avstralija, kjer žive poleg katoličanov še številnejši protestanti. Povsod drugod prevladujejo poganji, med katerimi tvorijo sprotoburjni katoličani le majhno manjšino. Kljub temu so tamkajšnja področja zelo važna tudi v verskem oziru in jim katol. Cerkve posveča vedno večjo pozornost. K temu jo nagibajo trije razlogi:

1. Na Daljnem Vzhodu se razteza največja obširna misijonsko ozemlje. Cerkve, ki mora učiti vse narode, ne more biti brezbrizna sprico tolikih množic, ki Kristusa skoro nič ne poznajo.

2. Tamkaj se čuti silna moč mednarodnega in brezbožnega komunizma. Ta je že v celoti zajel celinsko Kitajsko, severni del Koreje in severni Vietnam. Poleg tega ogroža še vse ostale dežele brez izjeme, tudi Avstralijo. Za Cerkve je zelo važno slediti, kako se tamkajšnji narodi upirajo tej največji nevarnosti sedanjega časa.

3. Azijski narodi Daljnega Vzhoda so se danes vsi prebudili ob močnem zagonu nacionalizma. Kar je v preteklem stoletju doživljala Evropa ob formiranju narodnih držav, to doživlja danes Daljni Vzhod. Tudi do nacionalizma Cerkve ne more ostati brezbrizna. To je sila, ki se bo ali obrnila proti Cerkvi ali pa bo Cerkvi uspelo, da jo obrzda. To slednje mora Cerkve vsekakor poskusiti.

To troje dejstev imajo škofje pred očmi na zborovanju v Manili. Predseduje jim kardinal Agagianian, voditelj kongregacije za širjenje vere, ki je sam po rodu Azijec, saj je doma iz Georgije. Mnogi so ga smatrali za najresnejšega kandidata za papeža, če bi bil izvoljen ne Italijan.

Ob tem zborovanju škofov, ki ga je hotel in pripravil že pokojni Pij XII., velja pa glavna skrb velikemu kitajskemu narodu in težkim preizkušnjam, ki so ga zadele. Posebno so škofje in z njimi Cerkve zaskrbljeni zaradi izrednih oblik, ki jih je preganjanje Cerkve zavzelo ravno na Kitajskem. To je v ponedeljek na tajnem konzistoriju predložil tudi sedanjí papež Janez XXIII. Ze zadnjič smo, sledeč enciklikli Ad apostolorum Principis, pokazali na nekaj teh nevarnosti; danes nadaljujemo.

SVETA STOLICA IN KITAJSKI NAROD

V imenu lažnega rodoljubja kitajski komunisti vedno govorijo o miru ter zahtevajo, da se tudi katoličani morajo boriti za mir. Lepa beseda »mir«! Kdo ne bo pohvalil človeka, ki dela za mir? Toda »mir« ni tista prazna beseda, katere se poslužujejo komunisti za svojo propagando, a v resnici delajo proti miru s hujškanjem naroda proti narodu. Temelj pravega miru sta pravičnost in ljubezen, ki jih je učil tisti, katerega je prerok Izajša imenoval »kneza miru« (Iz. 9, 6). Pravi mir je tisti, ki ga želi Cerkve, stalni mir, mir pravičen in urejen, mir med posamezniki, med družinami in narodi, mir, ki spoštuje pravice vsakega, posebno pa božje pravice in ki tako veže vse ljudi z vezjo vzajemnega in bratovskega sodelovanja.

V tem mirnem, složnem sožitju vseh narodov želi Cerkve, da vsak narod ima svoje dostojno mesto. Cerkve je vedno želela to, kar je Pij XI. izrazil v pismu apostolskemu delegatu na Kitajskem dne 1. avgusta 1928, namreč, da bi bile popolnoma priznane upravičene, legitimne težnje in pravice naroda, ki je najštevilnejši na zemlji, naroda starodavne kulture, na

roda, ki je doživel dobe veličine in sijaja, naroda, kateri ima veliko bodočnost, če se bo držal pravičnosti.

SAMOVOLJNE OMEJITVE UČITELJSTVA SV. STOLICE

So pa na Kitajskem nekateri, žal tudi med duhovniki, ki obtožujejo sv. Stolicu, da gleda zlohotno na Kitajsko. Zato hočejo samovoljno omejiti vrhovno učiteljsko oblast sv. Stolice. Trdijo namreč, da so neka vprašanja, tako na primer socialna in gospodarska vprašanja, glede katerih da katoličanom ni treba upoštevati naukov in navodil sv. Stolice. To mišljenje je povsem napačno. Učiteljska oblast Cerkve ni omejena na »strogo verske zadeve«, kakor se izražajo, ampak celotno področje narodnega zakona spada pod vrhovno učiteljsko oblast Cerkve. Ze Pij X. je v enciklikli »Singulari quadam«

z dne 24. septembra 1912 naglasil, da so vsa dejanja kristjana podvržena sodbi Cerkve, v kolikor so z npravnega, moralnega stališča dobra ali zla, to je, v kolikor se strinjajo z naravnim in božjim pravom ali pa mu nasprotujejo.

Da opravičijo svojo zmoto, zgoraj omenjeni pripisujejo jasnim in določenim ukrepom sv. Stolice neresnične namene političnega značaja, da, smatrajo jih celo za neke zarotniške naklepe proti Kitajski.

TEŽKO UPORNO DEJANJE

Dokaz uporniškega duha tako imenovane rodoljubnega, patriotičnega kitajskega gibanja je proglasitev pravice katoličanov, da si sami volijo svoje škofo. Opravičujejo to pravico s tem, da je potrebno čimprej poskrbeti za dobro duš; v ta namen naj bi bili imenovani škofje, ki bodo po volji civilni oblasti in ki ne bodo nasprotovali ideologiji in politiki komunizma. Izvršili so že neke volitve škofov. Nekateri tako izvoljene škofo so proti izrecnemu in strogemu opominu sv. Stolice celo posvetili.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Pariški sestanki

Težišče svetovne politike se je te dni pomaknilo v Evropo in sicer v Pariz, kjer so v nedeljo s štiristransko konferenco o Berlinu uradno otvorili vrsto zasedanj in posvetov v okviru raznih evropskih političnih, vojaških in gospodarskih organizacij od Atlantske zveze, Evropske org. za gosp. sodelovanje, Zapadne evropske zveze do Evropskega sveta. V francoski prestolnici se je zbralo na posvetovanja petdeset ministrov iz 19 držav, med temi tudi ameriški zunanji minister Dulles in angleški Sellvyn Lloyd poleg vseh ostalih držav članic Atlantskega pakta (N.A.T.O.).

Na dnevnem redu je mnogo vprašanj, bodisi politično-vojaških, bodisi gospodarskih, toda osrednji predmet političnih razgovorov je vsekakor berlinsko vprašanje, ki ga je Hruščev z nepričakovano potezo pogrel in tako sprožil v osredje mednarodne politike. Nekaj je s tem prav gotovo hotel doseči, če drugega ne vsaj potipati, če je Zahod še enoten in če ni morda nastala v zahodni solidarnosti kakšna razpoka. Če je ni, jo je pa treba ustvariti. Zato so Sovjeti skozi ves teden, ko so se zahodne sile pripravljale na pariške razgovore, dajali izjave in poročila. Najprej je Tass ponovno zagrozila, da bi pomenilo utreti si s silo pot do Berlina napad na Varšavsko pogodbo z vsemi posledicami. Prav na predvečer pariške konference o Berlinu, pa je Sovjetska zveza poslala vsem članicam N.A.T.O. noto, v kateri ponovno zahteva umik zaveznikov iz Berlina ter ustanovitev »svobodnega« mesta; dalje protestira proti postavljanju raketnih oporišč v zahodnih državah in predlaga sklenitev pogodbe o nenapadnosti med članicami Atlantske zveze ter Varšavskega pakta.

Toda zahodnjaki, ki so vajeni na podobne diplomatske ofenzive Sovjetov so pokazali, da znajo biti tudi enotni, ko je treba. Zato so se na nedeljskem zasedanju zunanji ministri Amerike, Anglije, Francije in Nemčije složno sporazumeli in odločno zavrnili sovjetski ultimatum o Berlinu. Poudarili so, da je Sovjetska zahteva nesprejemljiva in da so zato pripravljani braniti svojo prisotnost in postojanke v bivši nemški prestolnici.

Ta sklep pariške štiristranske konference je služil kot uvod v

nadaljnje razgovore o berlinskem vprašanju v okviru Atlantskega pakta, ki so se pričela v torek. Poleg tega so na dnevnem redu še položaj na Srednjem Vzhodu in formoško vprašanje ter ostali strateški problemi. Na ta način so se zunanji ministri srečno izognili povezavi berlinskega vprašanja z onim o področju svobodne menjave, kakor so pretekle dneve namigavali Angleži.

Poleg zasedanja Glavnega sveta Atlantskega pakta, bodo zborovali še zastopniki drugih evropskih organizacij, odborov in podkomisij, zlasti z velikim zanimanjem pričakujejo evropski in drugi krogi izid razgovorov o ustanovitvi področja svobodne menjave v okviru OEEC.

Lahko rečemo, da so te dni oči vsega svobodnega sveta uprti v Pariz, zlasti še oči evropskega kontinenta. — Če bodo svobodni narodi ostali složni in enotni ter odločni, bodo lahko kos grožnjam zoper mir in svobodo.

Sv. oče je imenoval nove kardinale

V ponedeljek 15. dec. je sv. oče Janez XXIII. na tajnem konzistoriju imenoval 23 novih kardinale, kot je bilo že javljeno. S tem je število kardinalev v katoliški Cerkvi prvič v zgodovini narostlo na 74. Sv. oče je ob tej priložnosti imel pomenljiv nagovor v latinščini; o govoru bomo prihodnjič več povedali.

Po afro-azijskem svetu

V Kairu se je zaključilo gospodarsko zborovanje afro-azijskih dežel; pretresali so posledice, ki bi jih utegnili imeti ustanovitev Evrop. skupnega tržišča na arabski svet. Predlagali so, naj bi se podobno sodelovanje uvedlo tudi med arabskimi državami.

V glavnem mestu Ghane, Akhri pa so zborovali zastopniki neodvisnih afriških narodov. Odločno so se zavzeli za končno odpravo kolonializma. Ugodno so se izrekli o Britanskem Commonwealthu.

Po Srednjem Vzhodu potuje ameriški odposlanec Rountree, da se prepriča o razpoloženju Arabskega sveta do ZDA. Doslej je o-

Rimska vlada v manjšini

Ze zadnjič smo izrazili bojazen, da se pojav prostih strelcev najbrž ne bo tako kmalu odpravil. In res so se pretekli četrtek ne-disciplinirani poslanci KD spet potuhnili in pri tajnem glasovanju spravili vlado spet v manjšino, čeprav so le malo dni prej z javno zaupnico odobrili vladni program. — Ko je šlo v zbornici za odobritev novega zakona o občinskih tržnicah, s katerim je hotela vlada dobiti v roke zakonito orodje za pobijanje draginje v državi, so se spet oglasili za plotom »prosti strelci«, ki so izrabili volilno tajnost ter se pri glasovanju pridružili opoziciji in tako pomagali spraviti vlado v manjšino, široke sloje ljudstva in potrošnikov pa pognali v še večje pomanjkanje zaradi naraščajoče draginje življenjskih potrebščin. Izid glasovanja je bil namreč naslednji: za sprejem zakona 270 poslancev, proti 274.

S tem so »ljudski« poslanci, ko so glasovali proti temu, tako pomembnemu ukrepu za boj proti draginji, pokazali zelo malo razumevanja za potrebe širokih socialnih slojev, ki bi od zakona imeli znatne ugodnosti. To so pokazali praktični rezultati, odkar je bilo tudi potrošnikom dovoljeno kupovati sadje in druge poljske pridelke na trgu na debelo. Zato so bili z zavrnitvijo zakona najbolj prizadeti potrošniki. Zasluga za to imajo v prvi vrsti socialkomunisti, ki pravijo, da se borijo za delovnega človeka in proti monopolom; v resnici pa, kadar je treba ljudstvu tudi res dejansko pomagati, ga s praznim pravnim izgovorom, kakor da bi bila legalnost njihova prva čednost, pahnejo v še večjo mizerijo. Skupno s skrajno desnico so se znašli v bratskem objemu pri glasovanju proti vladi in jih te lepe družine ni niti malo sram. Njihov cilj je vedno isti: polastiti se oblasti s pomočjo kogarkoli, magari s fašisti ali monarhisti.

Zato od torka naprej ni več dovoljen prost vstop na občinske tržnice; mnogi, ki so se te ugodnosti posluževali, so zdaj prikrajšani za marsikateri prihranek pri nakupovanju sadja in zelenjave. Po drugi strani so graje vredni tako imenovani zaplotniki v večinski stranki, ker streljajo na vlado izza plota in ne z odprtega polja, kakor se spodobi možem. To so poslanci, ki nimajo poguma, da bi odkrito povedali svoje stališče na sejah vodstvenih organov KD, ki pri poimenskih glasovanjih, kakor je bilo tisto za zaupnico, v zbornici dajejo svoje glasove za vlado, pri tajnih glasova-

njih se pa skrivajo za brezimnost ter glasujejo proti. —

Kdor se ne strinja s programom vlade, ima vse možnosti, da na pristojnem mestu predlaga svojega. Če bo dobil zanj v stranki večino, bo krmilo javne uprave prepuščeno njemu; če je v manjšini se bo ali demokratično podvrgel volji večine, da ne bo krhal enotnosti kaoliških vrst ali pa bo izstopil iz KD in šel svojo pot. Vsako drugo ravnanje škodi ne le politični slogi ital. katoličanov, temveč ogroža tudi demokracijo kot tako, posebno v trenutku, ko je povsem jasno, da je sedanjí razporeditvi političnih sil v državi možna samo koalicijska vlada, ali pa nobena druga. —

Gen. Salan zupustil Alžir

Kar se je že dolgo govorilo, se je zgodilo prejšnje dneve. General Salan, vladni predstavnik in poveljnik oboroženih sil v Alžiru, bo v kratkem zapustil Sev. Afriko in se preselil v Pariz. Vlada ga je imenovala za generalnega inšpektorja v prestolnici. V Alžiru ga bo nadomestil Paul Delaunier, mož, ki je spremljal gen. De Gaulle pri zadnjem obisku v Sev. Afriki. Za poveljnika vojaških sil je bil imenovan gen. Challe, toda podrejen je vladnemu delegatu.

S tem se je zaključilo nenormalno stanje, ki so ga uvedli vojaški krogi z majskim udarom. Vrhovna oblast se je vrnila v civilne roke. De Gaulle pa ima s tem v Alžiriji človeka po svoji volji, na katerega se bo lahko zanesel.

Nova francoska zbornica se je prejšnji teden prvič sestala pod predsedstvom najstarejšega poslanca, 83-letnega popularnega kanonika Kira. Za predsednika nove zbornice so izvolili Chaban-Delmasa. Otvoritev se je udeležil tudi vladni predsednik De Gaulle z ostalimi ministri.

ZN in Alžir

V minulem tednu se je Politični odbor ZN baval z Madžarsko ter z Alžirrom. Ponovno so obsodili prezirljivo zadržanje Sovjetske zveze do sklepov OZN o Madžarski. Novozelandskemu predstavniku so naročili, naj sledi dogodkom v omenjeni deželi.

Politični odbor je odobril tudi afro-azijsko resolucijo, s katero se Alžiriji priznava pravica do neodvisnosti in se pozivata obe strani k pogajanju. Resolucijo mora odobriti še Glavna Skupščina.

Raketa „Jupiter“ z opico „Gordo“

Ameriška vojska je dne 13. decembra izstrelila novo raketo »Jupiter«, v kateri je bila mala opica »Gorda«. Znanstveniki so lahko potom posebnih aparatov opazovali opico 13 minut, nakar je glava rakete, v kateri je bila opica, padla v morje v Južnem Atlantiku in je bilo sleherni iskanje nemogoče. Kljub kratkotrajnemu opazovanju so znanstveniki lahko prišli do vrste zanimivih informacij. Zlasti je važno, da je bilo pri opici dihanje normalno v trenutku, ko je prišlo do izgube težnosti. Iz tega sledi, da izguba težnosti nima resnih škodljivih posledic na organizem.

Angleška družba za zaščito živali v Londonu je že protestirala, kakor za psičko Lajko, ker so v raketo postavili živo opico.

NAŠ TEDEN V CERKVI

21. 12. nedelja, 4. adv., kratna: sv. Tomaž, apostol
 22. 12. ponedeljek: sv. Dimitrij in tov., mučenci
 23. 12. torek: sv. Viktorija, dev.
 24. 12. sredo: sveti večer (strogi post), Adam in Eva
 25. 12. četrtek: Božič, rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa, sv. Anastazija, m.
 26. 12. petek: sv. Stefan, prvi mučenec
 27. 12. sobota: sv. Janez Evangelist, apostol

*

SV. ANASTAZIJA, rojena v Rimu za časa cesarja Dioklecijana. Oče je bil pogan, bogat, mati kristjanka. Hčerko je vzgojila v katoliški veri. Mati je zgodaj umrla. Pred smrtjo je izročila Anastazijo v varstvo kristjanu Križgonu, odličnemu Rimljanu, častniku.

Ko je dorasla, se je na pritisk očetov poročila z nekim Publijem. Čeprav spo-

četka priazen, je razpjal lahkomišelnost Anastazijino imetje. Celo prepovedal ji je, dajati miloščino ubogim. Začel je z njo kruto ravnati in se norčevati iz njene vere. Vzel ji je celo svetilko, da bi zvečer ne mogla brati sv. pisma! Rešil jo je Bog tega trinoga. Publij je namreč umrl na nekem potovanju v Perzijo.

Anastazija je bila prosta. Spet je svobodno molila in pomagala revežem.

Začel pa je cesar Dioklecijan preganjati kristjane. Med prvimi je bil mučen Križgon v Gradežu, kamor ga je dal pripeljati Dioklecijan. Njegov god obhajamo 24. novembra.

Ker Anastazija ni hotela zatajiti prave vere, so jo sežgali na grmadi. — Pri sv. maši se je spominjamo vsak dan; god pa praznujemo 25. dec. Ta dan se je posebej spominjamo v prošnji-molitvi pri drugi sv. maši.

Mati ima odlično in odločilno vlogo pri vzgoji.

IZ SV. EVANGELIJA

4. adventna nedelja

Današnja mašna liturgija razodeva neposredno bližino svete noči. To je zadnja nedelja pred Božičem. Božič je že pred vrati. Cerkve se v duhu se enkrat preseli in vživlja v predvečer Odraslenikovega zgodovinskega prihoda. Vse je pripravljeno za sprejem najvišjega izmed vseh gostov, kar jih je kdaj imela zemlja, za sprejem nebeskega in božjega gosta: nebo oznanja njegov prihod in zemlja ga nestrpnost kliče in vabi. Iz trpečih človeških src vre goreči klic: »Posljite nam, nebesa, Rešenika! Odpre naj se zemlja in rodi Zveličarja! Naj se dvigne Gospod in pride ljudem na pomoč s svojo sv. milostjo!« Mi smo šibki in neboljani. Mi smo na tleh, brez moči, brez tolažbe in brez veselja. Naša rešitev, moč, tolažba in veselje je božji Sin, naš premili Zveličar in Gospod. On naj nas reši grešnih vezi in obudi k novemu, t. j. svetemu krščanskemu življenju! Ta prošnja mora postati živa potreba in živo razpoloženje našega srca, naša šibke in neboljane duše, sicer nas božje zveličanje ne doseže in nam ne koristi.

Skrivnostno učlovečenje božjega Sina je za vsako človeško bitje odločilnega pomena, nadvse tolažilno, nepopisno razveseljujo in osrečuje ter nikdar dovolj proslavljeno, nikdar preveč opevano. Jezus Kristus je prišel na svet, da nam vrne izgubljeno božjo milost. Prišel je, da zadosti za naše grehe, da nas spravi z Bogom. Prišel je, da nas iz grešnih zemljanov spremeni v božje otroke. Prišel je, da nam razode nebeske božje namene in božjo ljubezen. Prišel je, da nas nauči prav živeti. Prišel je, da nam pove naš zadnji smisel in cilj. Prišel je, da nas napravi srečne in

povede v večni raj. Prišel je, da nas reši izpod peklenskega jarma in grešne sužnosti. Prišel je, da nas prestavi v kraljestvo luči in božje ljubezni. — Že iz naštetih dobrot sledi, kako velik dobrotinik je Jezus. On je naš največji dobrotinik in zaradi tega vse ljubezni vreden. Vsa naša radost in sreča je dar njegovih svetih rok. Premislimo do dna in vedno znova premišljujemo to veliko resnico in odločimo se za veliko, brezmejno ljubezen do ljubelega Boga! Ljubimo brezmejno Jezusa, ljubimo ga z živim srcem in z živo dušo! Ne bodimo hladni do njega! V naših prsih naj se vname velik ogenj ljubezni do njega, ki je rešitelj naših duš! In naj ta ogenj vedno gori in nikoli ne ugasne! Jezus želi našo ljubezen. Saj nam ni dal le razuma, da spoznamo božjo resnico in dobroto, ampak dal nam je tudi srce, da Boga ljubimo.

Vsak človek ljubi neko stvar. Ljudje ljubijo mnogo stvari. A ljudje, žal, ne ljubijo dovolj Boga in božjih stvari. Ljudje nimajo prave ljubezni za Jezusa. Če bi namreč Jezusa ljubili, ne bi bili tako površni, tako presunljivo plitvi in mlačni, tako zelo nesveti, neduhovni in nekrščanski, tako brezbrizni za sv. obhajilo, tako mrzli in naravnost ledeni za božje reči. V svetu manjka duhovni ogenj, ogenj za Boga in ogenj za bližnjega. Preveč je v svetu ledu, preveč mrzline, preveč hudobije, preveč grehov in preveč peklenskega sovraštva. Premalo je v njem dobrote, premalo svetosti in vse premalo krščanske ljubezni. Zaradi tega na zemlji ni ne miru in ne veselja. — Poskrbimo za čisto vest in prosimo Kralja ljubezni, da naj na sv. Božič prižge v svetu mogočen ogenj neusahljive božje in človeške ljubezni! Pridi, Kristus Kralj, pridi in vladaj povsod! Napravi vse ljudi dobre in srečne!

Iz življenja Cerkve

Univerzitetni zavod misijonških zdravnikov

Ze 9 let imajo v Padovi zavod, ki sprejema akademike iz Afrike in Azije, ki študirajo na univerzi zdravilstvo. Zavod pa sprejema tudi italijanske dijake, ki nameravajo oditi po dovršenih študijah v misijone, kjer bodo vodili misijonske bolnišnice. Na god sv. Franciška Ksaverija, 3. decembra, je padovski škof blagoslovil temeljni kamen za nov zavod misijonških zdravnikov.

Škofijska konferenca na Daljnem Vzhodu

V sredo 10. decembra se je začela v Manili na Filipinih škofovska konferenca pod vodstvom papeževnega legata kardinala Agagianiana. Prisotnih je nad sto škofov in nadškofov iz dvajsetih držav Daljnega Vzhoda in Južne Azije. Konferenca se vrši v prostorih katoliške univerze sv. Tomaža Akvinskoga.

Najmodernejša cerkev v Londonu posvečena sv. Tomažu Moru

Za časa angleškega kralja Henrika VIII. je pretrpel mučeniško smrt bivši državni kancler Tomaž Mor. Nedavno so na kraju

njegovega doma posvetili najmodernejšo londonsko cerkev. Pročelje je zgrajeno iz posebnega cementa kristalne barve. Na glavnih vratih je velik križ iz bronu in aluminija. Napis pravi takole: Tu je živel sv. Tomaž Mor, kancler Anglije, ki je leta 1535 pretrpel mučeniško smrt za svojo vero v Tover Hillu. To hišo je zapustil, ki je bil obsojen in prepeljan v London, skoji stolp.

Svetovni kongres ženske katoliške mladine

Za veliko noč leta 1960 se bo vršil v Rimu svetovni kongres ženske katoliške mladine. Kongres bo v palači Domus Mariae. Obravnavali bodo vprašanje: Ženska mladina in delo. Prispele bodo delegacije iz vseh delov sveta.

Pametna prepoved

Perujske oblasti so prepovedale uvoz vseh tujih revij z nemoralno vsebino.

Razstava o Karlu de Foucauld v Parizu

V Parizu so uredili razstavo o Karlu Foucauld ob stoletnici njegovega rojstva. Ta sveti mož je bil sprva častnik francoske vojske, potem priznan raziskovalec

Maroka in nazadnje samotar v Saharski puščavi. Najbolj zanimiva so njegova pisma duhovnemu voditelju p. Huvelinu. Iz njih odseva njegova globoka vera in izredna ljubezen. V pismu, ki ga je napisal nekaj ur pred smrtjo, so tudi besede: Nikdar ne ljubimo preveč. V teku je že proces, da bi bil proglašen za blaženega.

Zborovanje pariških deklet

Pod vodstvom pariškega nadškofa kardinala Feltina se je vršilo zborovanje katoliških deklet iz Pariza. Zbralo se je več tisoč deklet iz vseh pariških župnij. Na zborovanju so hoteli poudariti važno vlogo, ki jo imajo dekleta v svetu in v Cerkvi. Na to zborovanje so se po župnijah pripravljali več mesecev.

Priprave za svetovni evharistični kongres

Leta 1960 se bo vršil v Münchenu v Nemčiji svetovni evharistični kongres. Na veliki dogodek se mesto skrbno pripravlja. Glavne slovesnosti se bodo vršile na ogromnem trgu sredi mesta, kjer je prostora za 1 milijon ljudi. Trg bodo okrasili z mnogimi umetniškimi deli. Geslo kongresa bo: Za življenje sveta! — Ali se bomo tega kongresa udeležili tudi Slovenci? Pametno in koristno bi bilo.

Zborovanje afriških katoliških delavcev

Vodstvo afriških katoliških delavcev je sklenilo, da pripravi za leta 1960 vseafriško zborovanje katoliških delavcev. Kraj kongresa še ni določen.

ČANDERNAGOR - PRIČA INDIJSKE SLAVE

(Piše misijonar p. St. Poderžaj)

USTANOVITEV

Čandernagor v preteklosti ni bil kakšno zaspalo podeželsko mesto. V šahovski igri Francozov in Angležev za nadvlado Indije zavzema eno prvih mest.

Ko je bila Kalkuta še blatna vas, ustanovljena kot angleška trgovska postojanka leta 1690 — tisto leto so jezuiti že maševali v Čandernagorju — je bil slednji že 17 let stara pomembna francoska trgovska in vojaška naselbina s svojo utrdbo in obrambnim jarkom.

IZGUBLJENA TEKMA ZA PRVENSTVO

Obem — Angležem in Francozom — je šlo za pravico in prednost trgovanja. V tem kramarskem tekmovalstvu za prvenstvo »štacunarjev« so zmagali Angleži. Usledilo se je v od Čandernagorja 20 milj oddaljeno Kalkuto, ki so jo sčasoma pozidali v sedanje 4 in pol-milijonsko »mesto palač«, medtem ko je Čandernagor postal »dolga vas« z boro 60.000 prebivalci.

SVETLA PRETEKLOST

Obrt je svoj čas tu cvetela kot redko kje v Bengaliji. Prvi izdelovatelj tudi Slovincem znane »indke« je bil Čandernagorec. Prva indijska tekstilna tovarna je stekla v Čandernagorju. Prva bengalska tiskana knjiga — ne smemo pozabiti, da je Bengalcev že 80 milijonov — je sicer izšla v Lizboni, a njeno prvo indijsko izdajo je oskrbel čandernagorski katoliški duhovnik, ki je pole najbrž pregledoval v istem farovžu, kjer jaz tole tipkam, če ne morda celo v isti sobi, kajti hiša je bila zidana okrog leta 1832.

To je bilo leta 1836. Isto leto so misijonarji v istem poslopu odprli tudi prvo čandernagorsko šolo, ki so jo krstili za St. Mary's Institution. Ta se je sčasoma razvila v polno gimnazijo — ki so nam jo še Francozi vzeli — in sedanji univerzitetni kolegij. Se zdaj je farovž z vrtom zarit med oboje. 1956. leta meseca junija smo spet v farovžu odprli — osnovno šolo. O tej na drugem mestu.

V Čandernagorju samem je bilo rojenih kakšnih sto bengalskih pisateljev. Časopisov so do zdaj Čandernagorci začeli izdajati do 40, ki pa so povečini kasneje »izidnili«. Največji možje iz novejših indijske zgodovine so se od časa do časa tukaj mudili. Rabindranath Tagore je celo zapel: »Oj pesem moja, tukaj (v Čandernagorju) sem ti svoj hram postavil!«

Ko se včasih proti večeru sprehajam po znamenitem bulvarju ob reki — takega celo Kalkuta ne zmore — uživam isti pogled, kot so ga uživali nešteti indijski prvaki in velikani, kakor n. pr. Mahatma Gandhi, pisatelj Bonkim Chondro in Sorot Chondro, že omenjeni R. Tagore in desetine drugih.

Naravno, da so Čandernagorci na vse to zelo ponosni, kot so ponosni na svojo s Francozi povezano preteklost, ki je dala domačini svojski značaj. Francozov niso črtili in ne prezirali, nasprotno, radi so jih imeli zaradi njih humanega in prijateljskega obnašanja in — seveda — zaradi gmotnih koristi.

Pet novih cerkva na Koreji

V zadnjem času so na Koreji v vikariatu Kwangu blagoslovili pet novih župnijskih cerkva. Versko življenje se na Koreji zelo lepo razvija. V zadnjih treh letih se je število katoličanov zvišalo letno za 25.000 oseb. Stalno naraščanje katoličanov pa zahteva tudi vedno nove stavbe.

Pisalni stroj Pija XII.

Sveti oče je poklonil milanskemu nadškofu kardinalu Montiniju pisalni stroj, ki ga je uporabljal pokojni papež Pij XII.

Organizatorji lurskega mariološkega kongresa pri sv. očetu

Pretekli ponedeljek ob 12.30 je sveti oče sprejel organizatorje znanega mariološkega in marijanskega kongresa v Lurdu, ki je bil od 10. do 17. septembra. Skupino je vodil pater Karel Balič, ki je predsednik mednarodne marijanske akademije. Avdienco se je udeležil tudi profesor Janez Vodopivec, voditelj sekcije. Sveti oče se je organizatorjem zahvalil za izvršeno delo in v razgovoru je obujal spomine na svoje obiske v Lurdu. Zadnjikrat je bil letos 25. marca, ko je posvetil v Lurdu novo cerkev v čast Piju X.

Gospodinske pomočnice v cerkvi Marije Velike

Nad dva tisoč gospodinskih pomočnic iz Rima se je zbralo prejšnjo nedeljo v baziliki Marije Velike. Sveto mašo je opravil škof Peter Kanizij van Lierde. Rimske gospodinske pomočnice so povezane v organizaciji, ki se imenuje: Med nami.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrj je p. Teodor Tavčar

Dne 1. decembra je nenadoma preminil na Viču pri Ljubljani frančiškan p. Teodor Tavčar. Pokojni je bil trda gorenjska grča, toda dober človek in moder predstojnik. V življenju je v slovenski frančiškanski provinci imel najvišje službe; bil je provincial po drugi vojni v izredno težkih časih, kustos svojega reda, definitor in pa dolgoletni župnik na Viču. Kot novinec je bival na Sv. gori, ki se mu je zelo priljubila. Bog mu je dal, da je bila ena zadnjih njegovih poti v življenju ravno na Sv. goro kaka dva tedna pred smrtjo. Svojo duhovniško pot je začel v novo ustanovljeni župniji na Viču pred 50 leti kot kaplan; tu je sedaj zaključil svoje zemsko potovanje kot župnik. V življenju je moral marsikaj hudega pretrpeti, med drugim tudi zapor pod novimi oblastniki. —

Tuji o dr. Kuharju

»Pismo« iz Anglije pravi: »Vse nas je potrla vest o smrti dr. Alojzija Kuharja. Mož je bil še mlad, šele 64 let star in ga je res škoda. Z njim je umrl velik mož, kakršnih Slovenci trenutno imamo zelo malo. Angleški in francoski krogi v Londonu priznavajo odkrito, da je umrl eden najbolj sposobnih jugoslovanskih diplomatov. Pa tudi v katoliškem Westminsteru ga zelo pogrešajo. Naj v miru počiva!«

DVOMLJIV SLOVES

Pod Francozi je imel Čandernagor še drugačen sloves. Eno zadnjih »madame«, kot so tukaj imenovali trgovke z belim blagom, sem že pred dvema leti spravljal v dom za uboge v Kalkuti. Baje sestra nekega grškega generala je ženska — tako mi je sama pripovedovala — na debelo varala Angleže in Francoze, ko je prevažala svojo »robo«. Navajena je bila seveda na razkošno življenje. Ko sem jo tukaj staknil, je še vedno imela v najemu posebno hišico s služkinjo in vso postrežbo, a denar se je sušil in je bila ženska vsa obupana. Sprejele so jo The Little Sisters of the Poor pod posebnimi pogoji. Prej pravoslavna »madame« je medtem pri sestrah postala katoličanka. S šivalnim strojem si tam služi oskrbo in mi je veselo trdila, da tako srečna v življenju nikoli ni bila. Hvala Bogu!

Kalkutčani so svoj čas v Čandernagor hodili tudi pit poceni francosko vino. Pribežališče je pa bil tudi raznim indijskim »fakinom«, ki jim angleška policija tukaj ni mogla blizu.

Nič čuda tedaj, če je tudi katoliški živelj, kolikor ga je, precej pri tleh. Fara je, mislim, na glasu najslabša v celi Bengaliji. Ko sem jo prevzel, mi je prijateljska duša sočutno pisala: »Jaz si kar predstavljam, da morate postati nervozni tam v tistem mestecu. Gnezdo je šrenovo in luknja precej vražja; treba je molitve in kadila in svete jeze in potrpljenja, da se Ninive spreobrnejo.«

Slovenska izseljenska zveza

Izseljenstvo je del narodnega socialnega skrbstva. Tisti del sinov in hčera naroda, ki morajo po svetu v tujini iskati kruha, so gotovo skupina, ki ji mora narodno občestvo vsaj v neki meri pomagati, kakor mora občestvo poskrbeti bolnišnice za bolnike in ponesrečence. V vseh razmerah je ta potreba. Slovenija je prenaseljena in vedno smo imeli izseljensko vprašanje. Sedaj pa, ko imamo to nesrečo, da je Slovenija pod komunistično diktaturo, in to srečo, da živi naš narod neposredno ob železni zavesi, ki deli Evropo, je izseljensko vprašanje posebno pereče in važno. Poleg krušne, gospodarske emigracije imamo, menda prvič v zgodovini, politično emigracijo. To niso samo ljudje, ki so izšli iz domovine v letu 1945, ampak tudi velika večina kasnejših izseljencev, ki so zapustili domovino zato, ker so prepričani, da tam vladajo razmere, ki so škodljive za njihov duhovni in tvarni napredek, do te strašne mere škodljive, da je človek prisiljen zapustiti dom. Politične emigracije je sicer vedno manj, toda do kler bo nad domovino vladala diktatura, smo vedno v neposredni nevarnosti, da njene neznosne odredbe povzročijo nove valove politične emigracije.

Gospodarska emigracija, ljudje, ki gredo

z doma začasno ali za vse življenje zaradi iskanja boljšega kruha, je reden pojav v gospodarsko pasivnih deželah, tudi v Sloveniji. Državna uprava bi morala spremljati te ljudi in ščititi njihove pravice, vsaj dokler ostanejo državljani. Nikdar pa javna zaščita izseljenstva ne zadostuje. Vedno je potrebna še pomoč cerkvenih in zasebnih organizacij. Prav posebno pa v sedanjem našem slučaju, ko je državna pomoč vezana samo na eno skupino političnih prijateljev državnega režima, ko komunistični sistem hoče imeti izseljenstvo v svoji službi, ko je vsaka državna ustanova postojanka komunistične politične mreže.

Izseljeni Slovenci smo torej nujno navezani na samopomoč. Izseljenska zveza naj nas druži v ta namen. Čim dalj bomo ločeni od domovine, tem bolj bo nujno, da bo izseljenska zveza delala in nastopala v imenu Slovencev, ki živijo v svobodnem svetu.

Zelo težke naloge so se lotili ustanovitelji Izseljenske zveze, težke, potrebne in važne. Le požrtvovalno sodelovanje naselbin naših po vseh kontinentih bo omogočilo uspeh Izseljenske zveze. Prispevajmo, sodelujmo, pomagajmo!

dr. Miha KREK

Ob obsodbi črnovrškega župnika

»Primorske novice« z dne 12. dec. 1958 prinašajo vesti, da je okrajno sodišče v Novi Gorici obravnavalo in zavrnilo pritožbo č. g. Ivana Kobala, župnika v Črnom vrhu nad Idrijo, zoper obsodbo prvostopnega okrajnega sodišča v Idriji, s katero je bil obsojen na deset mesecev zapora in na povrnitev stroškov kazenskega postopka.

Črnovrški gospod župnik je že pred dvema letoma predsedel tri mesece zapora zaradi podobnih dejanj. Zdaj bo moral spet v zapor. In zakaj?

»Primorske novice« takole opisujejo kazniva dejanja, ki naj bi jih bil zagrešil g. Kobal: »Okrajno sodišče v Novi Gorici je obsodilo Kobala zaradi opravljanja verskih opravil v namene, ki so v nasprotju z ustavo. V času od februarja do konca aprila tega leta je namreč v cerkvi, ko je počeval starejše mladoletnike s prižnice, prepovedoval obiskovanje kinopredstav, kulturnih prireditev in plesov ter branje različne literature, češ da je pohujšljiva. Neka priča je izpovedala, da je tudi pri izpovedovanju prepovedoval obiskovanje kinopredstav.«

Zločin, ki je spravlil v ječo g. župnika v Črnom vrhu, je v bistvu v tem, da je s prižnice in v spovednici svaril mladino pred pohujšanjem.

To pa ni nikak zločin, pač pa le izpolnjevanje službene dolžnosti. Cerkveni zakonik takole zahteva v kan. 464: »Župnik je po službeni dolžnosti dolžan izvrševati dušno pastirstvo pri vseh svojih župljanih.« To dušno pastirstvo je tako označeno v kan. 467: »Župnik mora... svoje ovčice poznati in blodeče previdno voditi na pravo pot in kar najbolj skrbeti za katoliško vzgojo otrok.« In v kan. 469: »Župnik mora skrbno paziti, da se v njegovi župniji, zlasti v javnih in zasebnih šolah, ne bodo širili protiverski in neravnopravni nauki.«

Črnovrški g. župnik je tako vršil samo svojo službeno dolžnost, če je na prižnici in v spovednici svaril pred pogubnimi vplivi pohujšljivih predstav in nemoralne literature. Če bi tega ne storil, bi težko grešil in izdal svoje duhovniške dolžnosti.

Kadar v neki državi preganjajo duhovnike, ki vrše svoje službene dolžnosti, pravimo, da obstaja v taki državi versko preganjanje. To versko preganjanje je še posebno hudo in kričeče, če državne oblasti segajo na zgolj duhovno področje, kot na pr. če bi ovirale razglaševanje božjih zapovedi in delitev zakramentov. In prav to se je zgodilo v primeru g. Kobala: bil je obsojen, ker je na prižnici govoril o šestih božjih zapovedih, o bližnjih priložitostih, o pohujšanju. Pa tudi, ker je v spovednici, pri zakramentu sv. pokore, vršil svojo dolžnost.

Ce torej motrimo s katoliškega vidika obsodbo g. Kobala, moramo ugotoviti dvojno: 1) v Jugoslaviji vlada dejansko versko preganjanje in 2) g. Kobal je resnični verski spoznavalec, ker trpi zaradi zvestega opravljanja svojih pastirskih dolžnosti.

Kaj pa če gledamo na zadevo z državnega stališča? Okrajno sodišče trdi, da je g. Kobal opravljal verska opravila v namene, ki so v nasprotju z ustavo. Se je li dejansko g. Kobal pregrešil zoper državne zakone?

Jugoslovanska ustava predvsem proglašda, da je Cerkev ločena od države, to je, da se država ne briga niti za versko življenje državljanov — vera je zasebna stvar državljanov — niti ne za kar se godi med cerkvenimi stenami: pri bogoslužju, v izvrševanju verskih obredov, pri sprejemanju zakramentov. Ustava proglašda načelo svobode vesti in svobode veroizpovedi. Izrecno določa v členu 25: »Verske skupnosti, katerih nauk ne nasprotuje ustavi, so svobodne v svojih verskih zadevah in v izvrševanju verskih obredov.«

Zakon o pravnem položaju verskih skupnosti gre še dalje. V členu 3. odreja: »Verske skupnosti so svobodne pri izvrševanju verskih opravil in verskih obredov.« A še več! Če 3. člen zagotavlja svobodo verskih opravil in obredov, člen 5. tej svobodi nudi postavno zaščito: »Prepovedano je preprečevanje verskih zborov, verskega pouka, verskih obredov in drugih izražanj verskih čustev.«

S tem, da je g. Kobal pri pridigovanju in spovedovanju zagovarjal moralne vrednote npravnosti, poštenosti in čistosti, ki so osnova krščanskega življenja, ni nikakor kršil državnih zakonov, ki tudi priznavajo etično veličino npravnosti in poštenosti. Pri svojem pastirskem delovanju se je g. Kobal posluževal svobode, ki mu jo nudijo tudi državni zakoni: delal je po obstoječih zakonih in ne proti njim. Zato pa je njegova obsodba krivična, nezakonita in celo protustavna!

Proti državnim zakonom so se pregrešili tisti, ki so ga postavili pred sodišče, in tako njemu in mnogim njegovim sbratom dejansko preprečili mirno podajanje »verskega pouka«, katerega ščiti navedeni 5. člen Zakona o pravnem položaju verskih skupnosti.

Pa še nekaj. Osupli smo obstrmeli ob čudni utemeljitvi te obsodbe: č. g. Kobal ni bil kaznovan zaradi delovanja, ki je bilo vsekakor zakonito, pač pa zaradi namerenosti: »opravljal je verska opravila v namene, ki so v nasprotju z ustavo«. Le kakšne namene je imel? Naslednje: ohraniti mladino npravno in pošteno. In nič drugega. Iz prečudne utemeljitve obsodbe bi zatorej z lezno logiko izhajalo, da če je namen ohraniti mladino npravno in pošteno »v nasprotju z jugoslovansko ustavo«, je dejanski namen jugoslovanske ustave vzgojiti mladino, ki bo npravna in nepoštena.

Ni li to najtežja žalitev, ki jo more kako državno sodišče naprtiti lastni državi?

Laž ima kratke noge, krivica kriči po maščevanju, nezakonitost pa si bije po obrazu.

O pravdi med »Vita Nuova« in »Novim listom«

Ne gre za resnično pravdo, temveč za časnikarsko polemiko med katoliškim tednikom »Vita Nuova« in »Novim listom«. Glasilo tržaške ital. kat. akcije je v treh številkah dne 22. in 29. novembra ter 6. decembra objavilo dopis o naših slovenskih zadevah. Na te dopise je odgovoril pretekli teden »Novi list« s precej dolgim uvodnikom. Ta uvodnik omenja tudi naš list. Zato je potrebnih nekaj pojasnil.

Komunisti ne morejo predstavljati vseh tržaških Slovencev

To je v glavnem misel tednika »Vita Nuova«. Pri tem misli tudi ljudi okrog Neodvisne socialistične zveze, ki jih na kratko imenujemo titovce. Naši italijanski someščani so nas dolgo kar vse prek imenovali »slavo-komuniste«. Zato pomeni stališče lista »Vita Nuova« napredek. Naš list je zadnji čas zelo poudarjal, da je med nami veliko Slovencev, ki nečejo veljati za tako imenovane titovce in tudi nečejo, da bi nas ti ljudje kjerkoli predstavljali. Noben resnični katoličan ne bo šel zaradi ljube narodne sloge h komunistom. Zato, tako je poudaril naš list, je dedičem »Osvobodilne fronte« odklenkalo. Prav je, da končno vendar enkrat pokaže tudi italijanski tisk ali vsaj tisk italijanskih katoličanov, da so nam delali krivico, ako so smatrali vse Slovence za somišljenike komunističnih organizacij ali pa imeli te komunistične organizacije za edine predstavnike Slovencev.

Odškodnina za požgane kulturne domove

»Vita Nuova« kaže na krivico, ki jo je storila italijanska vlada, ko je obljubila in delno izplačala odškodnino za požgane kulturne domove izključno pooblaščenecem jugoslovanskih komunistov v Trstu. »Novi list« se zaradi te ugotovitve zelo razburja, češ da je ta zadeva zaključena in da bi mešanje v to zadevo spravilo v nevarnost celoten londonski sporazum. Z bojaznijo »Novega lista« se verjetno ne bo strinjalo veliko število Slovencev. Vsi zahtevamo brezpogojno dokončno izvedbo londonskega sporazuma, toda zahtevamo, da se izplača odškodnina vsem Slovincem, ne samo komunistom, ki ob požigu slovenskih sedežev sploh niso imeli v Trstu nobene škode. V kolikor gre za obljubo izplačila v zgolj komunistične roke, je pogodba krivična in neveljavna. Če sem hišo zažgal Tonetu in se zavežem, da bom izplačal odškodnino Janezu, ki ni trpel nobene škode, je to krivica. Urednik »Novega lista« je sicer prebil nekaj let v semenišču, toda ni se posvetil teološki študiju, zato pač glede te zadeve njegovo mnenje ne more biti mero dajno. Zato mi vztrajamo na svojih zahtevah do odškodnine, ki jo hoče italijanska vlada izplačati samo komunistom. Četudi bi bila ta odškodnina v celoti dana komunistom jugoslovanskega kova v Trstu, homo mi še vedno vztrajali na svojih zahtevah, ker bi italijanska vlada v tem primeru ne zadostila svojim obveznostim napram tržaškim nekomunističnim Slovincem. Če bi ravnali drugače, bi izdali naše resnične narodne interese. Komunisti namreč ni isto kot slovenstvo. Nič se ne ve, kaj lahko še doživimo, in morda napoči čas, ko bomo mogli z večjim uspehom ponoviti svoje zahteve. Te naše zahteve so bile znane javnosti in oblastem,

Kitajski komunisti in edinstvo Cerkve

(Nadaljevanje s 1. strani)

NAUK CERKVE O IMENOVANJU IN POSVETITVI ŠKOFOV

Glede na ta težki atentat, napad proti disciplini in edinstvu Cerkve, papež razlaga nauk Cerkve o imenovanju in posvetitvi škofov. Cerkveno pravo jasno in izrecno določa, da ima pravico svobodno imenovati škofo samo papež. Škofi, ki jih ni imenoval papež, ali ki so izvoljeni in posvečeni proti izrecnim ukrepom sv. Stolice, nimajo nikakih škofovskih pravic. Za te »škofe« veljajo besede Kristusove: »Kdor ne pride v ovčji hlev skozi vrata, ampak pridele drugod, ta je tat in ropar.« (Janez, 10, 1) Ovce poznajo glas pravega pastirja in gredo za njim, toda »za tujim pa ne pojdejo, ampak bodo zbežale od njega, ker ne poznajo glasu tujih.« (Janez, 10, 5)

Nobena oseba, noben zbor ne duhovnikov ne laikov nima pravice imenovati ali izvoliti škofo. Ta pravica pripada samo papežu. Nobeden ne more posvetiti neko osebo za škofa, če ni za to pooblaščen od sv. Stolice. Posvetitev neke osebe za škofa brez pooblastila sv. Stolice je težak atentat proti edinstvu Cerkve. Cerkvena ka-

zen za ta atentat je ekskomunikacija, izobčenje, ki je pridržano na izredno poseben način sv. Stolici. Tej kazni zapade »ipso facto«, to je takoj, ne samo tisti, ki je tako posvečen za škofa, ampak tudi tisti, ki je tako osebo posvetil.

POZIV NA NEUSTRASNO IZPOVEDANJE VERE

Na koncu enciklike sv. oče med drugim kliče kitajskim vernikom: »Bodite trdni, zaupajte v Gospoda: Vse svoje skrbi nanj preložite, zakaj on skrbi za vas.« (Sv. Peter, 5, 7)

ENCIKLIKA IN NAŠE RAZMERE

Poudarili smo glavne misli papeževe enciklike Kitajcem, ker je ta enciklika tudi za nas zelo aktualna, zelo važna. Komunisti tudi pri nas širijo iste zmote in imajo iste metode.

KOMUNISTI IN RODOLJUBE

Tudi pri nas in v Jugoslaviji komunisti kričijo, da je Cerkev sovražna našemu narodu, da Vatikan vodi protislovansko politiko, da podpira imperializem itd. Pij XII. pa v encikliki »Cupimus imprimis« izrecno naglašda, da Cerkev ni sovražna nobenemu narodu na zemlji, da objema z enim samim objemom vse narode. V encikliki »Ad Sinarum gentem« pa izjavlja, da katolik ne zaostaja za nobenim glede prave ljubezni in prave zvestobe do zemeljske domovine.

Komunisti so pri nas in v Jugoslaviji zlorabili in zlorabljajo ljubezen do domovine, zlorabili so in zlorabljajo rodoljublje. Že v partizanskem gibanju so naglašali, da gre za borbo proti okupatorju, za domovino. Mnogi pošteni in verni rodoljubi so šli k partizanom in dobri veri, da se bodo borili za domovino. Toda komunisti so jih na vse mogoče načine hoteli pridobiti za komunizem. Če se ti iskreni rodoljubi niso vdal komunizmu, so jih poslali na najbolj nevarne točke bojišča, da se jih znebijo, ali pa so jih zavrtno tudi ubili.

Na Kitajskem je »Rodoljubno združenje« samo zanka, s katero hočejo kitajski komunisti loviti katolice in jih prisiliti, da »gradijo socializem«, to je komunizem. Ljubezen do domovine in vere, mir med narodi, verska svoboda so besede, s katerimi vabijo katolice v to združenje, a so samo fraze, puhlice, prazne besede, s katerimi hočejo iz katoličanov storiti komuniste.

Istih public se poslužujejo tudi naši komunisti. Rodoljublje, mir, verska svoboda — vse to služi tudi našim komunistom za dosego končnega, vrhovnega cilja, za dosego brezbožnega komunizma.

Med trnjem in osatom

Ne sodi dneva pred nočjo

Primorski se nas je preteklo nedeljo zopet spomnil, in sicer zaradi bodice, ki smo mu jo »Med trnjem in osatom« pretekli teden posvetili. Kot znano, teče polemika med njim in nami zaradi neslane in žaljive opombe Primorskega dnevnika, da je manjkala na programu proslave 25-letnice škofovanja msgr. Santina delitev brošure Lava Čermelja »Il Vescovo Antonio Santin e gli Sloveni e Croati della Diocesi di Fiume, Trieste-Capodistria«. Knjiga je izšla v Ljubljani leta 1953. V tej brošuri je avtor izdal vrsto pisem, dekretov, okrožnic in podobnih stvari, ki jih je iztaknil po raznih župnijskih in drugih uradih do leta 1952. Tičejo se msgr. Santina in njegovega škofovanja. Toda namen brošure je očiten: umazati katoliškega škofa. Ta namen se je pokazal tudi na zunaj, ko so jugoslovanske oblasti poskrbele, da so to brošuro dobili v roke razne tuje osebnosti in uradi. Vendar pametni ljudje tega »poklona« niso vzeli zares in ugled msgr. Antona Santina ni zaradi te publikacije nič trpel. Razumeli so, da je to le poskus komunistične propagande, da se oblati katoliški škof.

Odkod tak reven uspeh te brošure?

Lavo Čermelj piše kot zagrenjen političen preganjanec. Vemo, da je pod fašizmom veliko pretrpel. Toda zagrenjenost in maščevanježalost nista dobra svetovalca zgodovinarju.

Dogodki, o katerih hoče Čermelj soditi, so bili takrat in so še danes preveč sveži, da bi jih mogli objektivno presoditi. Dobo fašistične diktature in ravnanje nekaterih cerkvenih oblasti v tistem času ne gre vrednotiti le z ene plati. Čes to in to je bilo napisano ali izrečeno, temveč bo treba pogledati tudi zakaj je bilo, iz kakšnih razlogov, iz kakšnih nagibov in s kakšnimi nameni je bilo napisano ali izrečeno. Pokojni nadškof msgr. Margotti se je nekoč izrazil, da je marsikaj rekel duhovnikom in napisal zato, da bi jih obvaroval

pred hujšim preganjanjem. Seveda duhovniki takrat tega niso razumeli.

Končno pa še nekaj: Errare humanum est. Vsi lahko pogrešimo. Ob svoji 25-letnici škofovanja je msgr. Santin v slovenskem govoru po radiu dejal tudi naslednje:

»Ostajajo (leta škofovanja) z vsemi milostmi, z vsemi pomočmi, ki mi jih je (Bog) dal, z vsem usmiljenjem, ki ga je kazal do mene, z vsemi pogreški, ki sem jih napravil. Ostajajo z vsemi možnostmi, ki so se mi nudile po božjih načrtih, in z vsemi pomanjkljivostmi, ki sem jih zagrešil v tem pogledu, kakor stoji pred božjimi in mojimi očmi.

Sedaj je lahko videti, kaj je bilo prav in kaj narobe. Toda izkušnja, ki jo vsak dan doživljamo, nas uči, da se nismo zmotili, ko smo poslušali pravi glas pravičnosti, ljubezni in dolžnosti, čeprav nas je to nekaj stalo, medtem ko smo pogrešili, kadar so vplivali drugi razlogi, ki so jih narekovali primernosti, strah ali kakšni posebni interesi, na naše odločitve.« (KG, 20. nov. 1958.)

Zato še danes trdimo, da je bila opomba Prim. dnevnika ob proslavi škofove 25-letnice in v Čermeljevi knjigi le spet nov dokaz, kako je PD dosti na tem, da se celo ob jubileju smeši katoliški škof.

Ko je pritisk in strah minil, imajo v Trstu Slovenci škofa, ki edini svojim slovenskim vernikom slovensko pridiguje in jim skuša biti skrben oče. — Zato ne sodi dneva pred nočjo!

Radio Trst A

od 21. do 27. decembra 1958

Nedelja: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 17.00 J.W. Goethe: »Egmont«, tragedija v 5. dej. — Igrajo člani SNG. — 21.00 Narava poje v pesmi.

Ponedeljek: 18.40 Vokalni kvintet »Zarja«. 20.30 G. Puccini: »Plašč«.

Torek: 18.00 Z začarane police: Ivanka Cegnar: »Lepo božično darilo«. 18.10 Simfonični koncert. — 21.00 Obletnica tedna: »Stoletnica rojstva Giacoma Puccinija«.

Sreda: 18.10 Corelli: Koncert v G molu — imenovani »Božični koncert«. — 18.30 F. Jeza: »Božične sanje«, radijska igra. Nastopajo člani R.O. — 20.30 »Božične navade pri nas in drugod, včeraj in danes«. — 23.30 Božične melodije. — 24.00 Sv. maša polnočnica iz farne cerkve pri Sv. Jakobu v Trstu.

Četrtek: 8.30 Božični motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa, nato »Božične navade pri nas in drugod včeraj in danes«. — 13.30 Božična voščila. — 16.40 Slovenska zborovska glasba. — 17.00 »Božični triptihoni«, radijski prikaz, ki ga je napisal Marijan Vovk. — Igrajo člani R.O., vodi Jože Peterlin. — 20.30 Album božičnih melodij. — 21.00 Ilustrirano predavanje: »Prerokbe o prihodu Odrešenika«. — 22.00 V. Giannini: Concerto grosso za godala. — 22.35 Bach: Brandemburški koncert

Petek: 8.30 Božični napeti. — 9.30 Haydn: Godalni kvartet št. 69 v B duru, op. 64 št. 6. — 10.00 Izredno predavanje: »Za Božič na Himalaji«. — 15.00 Beethoven: Fantazija za klavir, zbor in orkester. — 16.00 Haendel: Concerto grosso v B duru, op. 6, št. 7. — 17.00 G. Girault: »Poštenjak po potrebi«, komedija v petih dejanjih. — Igrajo člani SNG. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 22.00 Josip Sritar: »Sveti večer pri gospodu Mirodolskem«, novela. — 22.35 Chopin: Koncert št. 1 v E molu.

Sobota: 16.00 Novela tedna: Guy de Maupassant: »Strah«. — 16.35 Bartok: Sonata za violino solo. — 18.00 Oddaja za najmlajše: A. Perno-E. Benedetti: »Lesena pastirčka«. — Igrajo člani R.O. — 20.30 Teden v Italiji. — 21.00 »Kako dolga je pot«, radijska veseloigra, ki jo je napisal I. Matičič.

Slovenski akademski nastop

Naznanjeni akademski nastop za izvolitev predstavnika zbor visokošolcev tržaškega vseučilišča je vzbudil med slovensko javnostjo zanimanje in odobravanje, predvsem med akademiki ki posejajo tržaško univerzo, in tudi med kolegi, ki obiskujejo druga italijanska vseučilišča.

Sedaj, ko so volilne priprave slovenske akademске liste v polnem teku, je naša sveta dolžnost, da podpremo z vsemi silami prizadevanja za uspešen izid tega prvega uradnega slovenskega akad. nastopa.

Zavedajmo se vsi, ki že slovensko milimo in čutimo, da od našega odločnega zadržanja zavisí, če bomo imeli slov. akademiki tržaškega vseučilišča svoje samostojne predstavnike, ki ne bodo vezani na noben tuj program ali pokroviteljstvo.

Skupina slov. visokošolcev

S seje občinskega sveta

V četrtek 11. dec. zvečer se je znova sestal goriški občinski svet. Nadaljevali so razpravo glede pobiranja trošarine, ki naj bi jo z novim letom pobirala ustanova INGIC namesto podjetja Bozzini in Gionchetti kot doslej. Mnogi svetovalci so bili proti temu predlogu, zlasti levčarji in misovci. Slovenski svetovalec dr. Sfiligoy je bil mnenja, da bi morala občina sama poskrbeti za pobiranje trošarine, saj gre vendar za občinski denar. Končno je občinski svet z večino glasov potrdil predlog občinskega odbora, da bo od 1. januarja dalje in za dobo petih let pobirala trošarino ustanova INGIC. Drugi del seje se je zaključil ob 1.30 po polnoči.

Brezplačna živinozdravniška pomoč revnim kmetom

Revni živinorejci imajo pravico do brezplačne živinozdravniške pomoči. Zato poziva županstvo vse tiste, ki menijo, da imajo to pravico, da do 29. dec. t. l. vložijo prošnjo na navadnem papirju in jo potem oddajo na protokolnem uradu. V

sezidana in opremljena ter bo imela tudi avtomatično centralno kurjavo.

V Doberdobo pa gradijo šeststanovanjsko hišo za brezdomce. Za ta stanovanja se bo potegovalo najmanj 15 družin, ki so brez pravega stanovanja. Ugodili bodo lahko le šestim.

V tem tednu bodo v doberdobski občini otvorili delovnišče, ki bo zaposlilo 15 delavcev za dobo 51 delovnih dni. V glavnem bodo prišla v poštev cestna popravila, zlasti še cesta, ki pelje iz Doberdoba proti Jamljam. Ministrstvo je za ta dela odobrilo 900.000 lir.

Zalostna vest iz ladjedelnice v Tržiču

Pretekli teden, ko so delavci že postavili ogrodja za gradnjo 19-tonske cisterne, so nenadoma dobili sporočilo, naj prenehajo z delom. Prišlo so vmes neprevidene težkoče in tako delavci z novo zaskrbljenostjo gledajo v bodočnost. Naročila se namreč krčijo, vlada svojih obljub pa ne izpolnjuje.

Zapadlost osebnih izkaznic modre barve

Z 31. decembrom letos zapadejo osebne izkaznice modre barve starega tipa. Marsikdo ni obnovil prepustnice in zato tudi izkaznice ne. Vsled tega bo verjetno z novim letom na občinskem uradu velik naval. Kdor mora izkaznico obnoviti, naj pohiti.

Soča je preplavila bregove

Soča je v teh dneh tako narasla, da take višine vode niso zaznamovali že pet let. Preplavila je na stotine hektarjev zemlje na področju Boschetta, Villesse, Gradiške in Fare. Zelo so narasle tudi reki Idrija in Farra. V nižji Furlaniji je prejšnji teden padlo 36 mm dežja.

Otvoritev sedeža avtomobilskega kluba v Gorici

V nedeljo zjutraj so v ulici Roma predstavniki oblasti slovesno otvorili novi sedež avtomobilskega kluba. Stil nove, krasne palače odgovarja stilu ostalih palač v ulici Roma in je sedaj brez dvoma ta del mesta najlepši. Prostore kluba so zelo

lepo in bogato opremlili. Klub bo v novih prostorih začel delovati 20. decembra.

Sklad za zimsko pomoč

Kakor vsako leto, tako so tudi letos že začeli zbirati sklad za zimsko pomoč brezposelnim. Posvetovalna komisija za zimsko pomoč je pod predsedstvom prefekta dr. Nitrija na svojem sestanku poročala o uspehu lanske nabirke. Skupno je bilo nabranih 69 milijonov lir, od katerih je ministrstvo za notranje zadeve prispevalo 58,8 milijonov; od teh je 1,8 milijona šlo za graške ribiče, deset milijonov pa so prispevali prebivalci goriške pokrajine. Ministrstvo je tudi letos obljubilo enako vsoto podpore, vendar je prefekt povabil prebivalstvo, naj tudi ono prispeva za zimski sklad brezposelnim.

Peč

V četrtek 11. dec. smo nesli k večnemu počitku Marijo Čevdek, rojeno Tomšič. Umrla je po kratki težki bolezni stara 72 let. Bila je dobra krščanska žena, pri vseh spoštovana, kar je pokazala tudi obilna udeležba pri pogrebu. Bila je sestra zlatomašnika č. g. Krištofa Tomšiča, bivšega župnika na Trnovem pri Gorici in sedanjega upravitelja v Vipolzhah, ter mati našega občinskega moža Nika Čevdka.

Prizadeti družini naše iskreno sožalje. Rajniki naj ljubi Bog podeli večni mir.

Podgora

V soboto 13. decembra je stopila pred oltar v domači cerkvi g. Majda Petejan, da bi tam pred Bogom obljubila večno zvestobo svojemu izvoljencu Giacomu Pinatu.

Stopila je v božji hram v spremstvu staršev, kateri so jo pred oltarjem izročili ženinu. G. Majda je diplomirala na slov. učiteljskišči. Zenin pa je v službi kot šofer pri podjetju Ribi v Gorici. Obema želimo prav iz srca, da bi bila njuna zakonska pot, pot sreče, medsebojnega razumevanja in božjega blagoslova.

*

Težko pričakovane so vendarle dospele knjige MD. V župnišču so nam na razpolago. Cena 600 lir je primerna. Takega duhovnega bogastva si je človek vedno želel in si ga bo. Nam vsem bodo v dolgih zimskih večerih prave prijateljice, ki nam bodo krajšale ure in obogatile osebnost. Hvaležni smo goriškemu odboru MD, da nam je tudi letos preskrbel nenadomestljivega duhovnega prijatelja.

Podpisan sporazum o preskrbi vode

V soboto so predstavniki italijanske in jugoslovanske vlade podpisali v Kopru sporazum o dobavi vode iz miljskega vodovoda onim krajem v Miljskih hribih, ki so po podpisu londonskega memorandumu prišli pod Jugoslavijo. Zaradi tega sporazuma je bilo doslej že 15 sej, začele so se že leta 1955, a do zaključka so prišli šele sedaj.

Sporazum bo v veljavi pet let in se bo nato avtomatično podaljšal, če bosta s tem obe vladi soglašali.

Nabirka za škofov jubilej

Nabirka med slovenskimi verniki za državno priznanje dveh slovenskih župnij je dosegla do sedaj skoraj 300 tisoč lir. Lepa vsota je to, a rabili bi vsaj poldrugi milijon.

Prispevajmo še kaj!

Sv. Ivan

Preteklo nedeljo je obiskal našo »Slovensko Marijino družbo« škofojski voditelj Marijinih družb, preč. msgr. Silvani. Družbenke so se zbrale popoldne v dvorani Marijinega doma, kjer jim je govoril o zelo važni zadevi, namreč o skrbi za naraščaj. Msgr. dekan je s tem zadel najbolj bolečo rano naše družbe. O nobeni drugi stvari ni bilo tako potrebno govoriti. Njegovo izvajanje je bilo zelo prepričevalno. Posebno je poudaril, da bo za uspešno akcijo med mladino potrebno poiskati bolj dostojen sedež. Dvorana namreč, v kateri gostujemo, je napolnjena in ne more biti primerna za zbiranje mladine, ki jo skušajo zavajati nasprotniki vere z zelo učinkovitimi sredstvi. Zato je pozval, da se tudi pri Sv. Ivanu odločimo za to, da postavimo Marijini družbi in drugim slovenskim katoliškim društvom nov sedež. To potrebo smo čutili tudi sami. Zato je bilo zelo umestna beseda pobude, da rešimo to pereče vprašanje. Nova zgradba bi pomenila tudi novo slovensko kulturno središče sredi našega predmestja, v katerem se

bodo diskriminacije še tako težke, ne obupati. Ta teden se mudi delegacija sindikata v Rimu. Tudi od tega dejstva si ni obetati takoj uspehov. Na vsak način se mora sindikat uveljaviti in pokazati, da obstoji, da izraža želje in zahteve vse slovenske skupnosti, in da ga pri njegovem delu podpirajo vse slovenske politične in kulturne ustanove. Sindikat pa naj se zaveda, da bo le tako dolgo užival podporo in ugled, dokler bo hodil po do- slej začrtani poti.

Želimo, da bi sindikat rešil mnogo problemov, ki so povezani s slovenskim šolstvom, in da bi pripeljal slovensko šolo na ono raven, ki šoli kot taki pripada.

Ne bi pa opravili svoje dolžnosti časnika, če ne bi ob tej priliki zapisali tudi nekaj, kar naj si šolniki vzamejo za srce.

Na Tržaškem je kakih 150 učiteljev in prav toliko profesorjev. Torej 300 kulturnih delavcev, katerim je zaupana naša mladina. Toda kaj vidimo? Naše šolnike na žalost vidimo le v šoli in nikjer drugje. Učitelji se pripeljejo z zadnjim avtobusom v vas in s prvim zopet pobegnejo nazaj domov. Tisti, ki slučajno stanujejo na kraju službovanja, se izven šole ne pokažejo pri nobenem delu. Včasih so bili učitelji stebri vsega prosvetnega dela. In danes? Pred leti so se z vso silo vneli za dedka mrza in novoletno jelko. Sedaj jih je še to minilo. Na miklavževanje in božičevanje pa itak ne mislijo. Šele na koncu leta spravijo skupaj šolsko prireditev in to je vse. Moramo pa seveda priznati, da so tudi izjeme in vsa čast tistim, ki primejo za kako izvenšolsko delo. Redke izjeme so tudi srednješolski profesorji. Pri 150 se jih najde le par, ki pomagajo pri kakih kulturnih ustanovi, gredo predavati, organizirajo kak mladinski izlet, letovanje, tečaj in podobno. Če so že naši šolniki tako »komod«, kakšna bo šele mladina, ki bo izšla iz njihovih rok. Na naših akademikih že vidimo sadove. Včasih so vsaj organizirali kak ples. Sedaj še tega ne. Kje pa je resno delo!

Pa bo kdo dejal, lahko je pisati, težko je delati. Pri takem položaju, kot se nahajajo slovenski šolniki, mineva dobra volja. Je že res. Toda vsi se nahajajo v enakem položaju, nekateri morda celo v izredno slabem, brez vsakih dobrih izgledov, pa vendar delajo. Zakaj? Ker se zavedajo svojega poslanstva. In svojega poslanstva bi se morali zavedati vsi šolniki.

Dolina

Naša župnija je dobila novega gospoda kaplana. Prišel je salezijanski duhovnik dr. Jože Miklič, do sedaj ravnatelj katekomb sv. Kalista v Rimu. Dosedanji dolinski kaplan g. Jože Kunčič je bil imenovan za podravnatelja v Marijanišču na Opčinah.

Druga novica pa je ta, da se sedaj vrši v Dolini gospodinjski tečaj za dekleta. Udeležba ni velika (le 16 deklet), ker imajo tečaj zaradi dela v poznih nočnih urah. Vodijo ga č. šolske sestre. Dekleta so zelo zadovoljna in jim prav nič ne uga- ja, ker bo dvomesečni tečaj prehitro zaključen.

Tudi letošnji Miklavž je imel zaradi tečaja več dela. Med veselo prireditvijo je poklical vsa dekleta na oder in jim marsikatero zanimivo povedal in tudi vprašal. Sploh je bil dolinski Miklavž pri vseh treh nastopih (otroški vrtec, šolarji, odrasli) zelo židane volje. Pred njegovim prihodom so se imenito postavili naši šolarji s prizorom »Miklavža čakamo«.

Slišimo, da se bo kmalu po praznikih začel novi gospodinjski tečaj, in sicer v Trstu pri Sv. Ivanu pri šol. sestrah. Mestna dekleta, le veselo skupaj, saj gre za vaše dobro. Tečaj v Trstu bo seveda daljši in še bolj imeniten — kakor se za meščane spodobi. Navodila dobite pri č. šol. sestrah, via delle Doccie št. 36 - tel. št. 95-575.

Zgonik

Pretekli teden od 7. do 15. decembra smo imeli pri nas sv. misijon. Kljub silno slabemu vremenu, dežju in kraški burji je še kar dobro uspel, za kar smo dolžni veliko zahvalo č. gospodoma misijonarjema, ki sta s tolikimi žrtvami pripoma-

gla misijonu za tolik uspeh. Pa tudi ljudje so vztrajali do konca in se zvesto udeleževali vseh govorov. Daljše poročilo prinesemo prihodnjic.

Zahvala

Podpisana Mara Kramarič se iskreno zahvaljujem vsem Barkovljanom za so- čutje in ljubezen, ki sem jih užila za časa našega bivanja v Barkovljah, posebno v dnevih bridke žalosti ob smrti mojega pokojnega brata Jankota. Stejem si v dolžnost, da to zahvalo objavim pred od- hodom iz Barkovelj. Priporočam Barkovljanom posebno grob njega, ki vas je lju- bil in spoštoval.

Mara Kramarič

Z balonom preko oceana

Stirje angleški letalci so začeli polet z balonom preko Atlantskega oceana. Dvignili so se s Kanarskih otokov. Potovanje bi moralo trajati tri tedne, vendar so se potniki založili s potrebščinami za tri me- sece.

OBVESTILA

POLNOČNICA V TRSTU. Tudi letos bo slovenska polnočnica ob 21. uri v cerkvi sv. Jakoba v Trstu. Preskrbljen bo tudi radijski prenos polnoči. — K domači po- božnosti, k lepim nabožnim pesmim va- bimo vse tržaške Slovence.

OPROSTITEV OD ZDRŽKA. Praznik sv. Štefana pade letos na petek, ko velja pra- vilo o zdržku od mesnih jedi. Toda zaradi praznika in cerkvenih slovesnosti na ta dan, je goriški nadškof dal dispenco od zdržka za vse vernike goriške nadškofije. Na praznik sv. Štefana torej ne bo zdržka, temveč bo smel vsakdo jesti tudi meso, če ga bo imel.

OBCNI ZBOR SINDIKATA SLOV. SOLE. Sindikat slovenske šole v Trstu obvešča, da se bo vršil redni letni občni zbor sin- dikata v nedeljo 21. dec. 1958 ob 9. uri v risalnici višje realne gimnazije v ulici Laz- zaretto Vecchio 9/II. — Dnevni red: Otvoritev — Volitev predsedstva občnega zbora — Citanje zapisnika lanskega obč- nega zbora — Poročila — Razprava in sprejem poročil — Razrešnica — Volitve novega odbora — Predlogi — Razno. — Vsi, ki žele predložiti kak predlog, naj ga pismeno predložijo odboru sindikata do 19. decembra. Odbor

DAROVİ:

V počastitev spomina drage mame Ma- rije Čevdek daruje družina Čevdek s Peči 2.500 za Slovensko sirotišče in 2.500 lir za Alojzijevešče. — Iskren Bog plačaj!

Za Alojzijevešče: družina Simčič 1.000; N.N. 5.000; N.N. 2.000; T.T. 2.000 lir. — Vsem blagim dobrotnikom naj Bog obilo povrne!

Za Slov. sirotišče: Jamlje: v denarju 5.690 lir, 166 kg krompirja, 120 kg ko- ruze v štoržih; Rupa-Peč: 370 kg krompirja, 90 kg koruze v štoržih, v de- narju 2.300; N.N. 5.000 lir. — Vsem plemenitim dobrotnikom, ki so nam v minu- lem letu pomagali pri vzdrževanju naših malih, naj božje Dete tisočero povrne!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Dvojna božična številka KG izide v sredo 24. namesto v četrtek 25. dec., ker je ta dan Božič. Gg. poverljivci in dopisniki naj to vzamejo na znanje.

LISTNICA UPRAVE

Kdor želi voščiti za Božič in novo leto v našem listu, naj to javi najkasneje do ponedeljka 22. dec.

Našim bralcem in posebno našim bral- kam priporočamo, naj kupujejo predvsem pri tistih trgovcih, ki oglašajo v katoli- škilih listih. Taki trgovci dajejo garancijo, da vas bodo pošteno postregli. ZATO KU- PUJTE PRI TISTIHI, KI OGLAŠAJO V KATOLISKEM GLASU!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Čutimo dolžnost, da se zahvalimo vsem, ki so nam na katerikoli način izkazali sočutje ob smrti naše nepozabne mame

Čevdek Marije roj. Tomšič

Zlasti se zahvaljujemo č. g. župniku, pevskega zboru za tolažilno petje, daro- valcem vencev in cvetja ter vsem, ki so našo drago pokojnico v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti.

Peč, 12. decembra 1958.

družina ČEVDEK